

27/03/20 THỨ SÁU TUẦN 4 MC
Ga 7,1-2.10.25-30

^{7:1} Sau đó, Đức Giêsu thường đi lại trong miền Galilê; thật vậy, Người không muốn đi lại trong miền Giuđê, vì người Dothái tìm giết Người.

^{7:2} Lễ Lều của người Dothái gần tới,

^{7:10} Tuy nhiên, khi anh em Người đã lên dự lễ, thì chính Người cũng lên, nhưng không công khai và hầu như bí mật.

^{7:25} Bấy giờ có những người ở Giêrusalem nói: "Ông này không phải là người họ đang tìm giết đó sao?"

^{7:26} Kìa, ông ta ăn nói công khai mà họ chẳng bảo gì cả. Phải chăng các nhà hữu trách đã thực sự nhìn nhận ông là Đấng Kitô?

^{7:27} Ông ấy, chúng ta biết ông xuất thân từ đâu rồi; còn Đấng Kitô, khi Người đến thì chẳng ai biết Người xuất thân từ đâu cả".

^{7:28} Lúc giảng dạy trong Đền Thờ, Đức Giêsu nói lớn tiếng rằng: "Các ông biết tôi ư? Các ông biết tôi xuất thân từ đâu ư? Tôi đâu có tự mình mà đến. Đấng đã sai tôi là Đấng chân thật. Các ông, các ông không biết Người.

^{7:29} Phần tôi, tôi biết Người, bởi vì tôi từ nơi Người mà đến và chính Người đã sai tôi".

^{7:30} Bấy giờ họ tìm cách bắt Người, nhưng chẳng có ai tra tay bắt, vì giờ của Người chưa đến.

CÁI GIÁ CỦA VIỆC BIẾT THIÊN CHÚA

"Phần tôi, tôi biết Người, bởi vì tôi từ nơi Người mà đến, và chính Người đã sai tôi."
(Ga 7,29)

Suy niệm: Nhiều người Do thái không bao giờ nhìn nhận Chúa Giê-su là sứ giả từ Thiên Chúa mà đến, một phần vì lý lịch nghèo nàn của Ngài, phần khác vì giáo lý Ngài giảng dạy trái với truyền thống, ngược với những gì họ rao giảng, đề cao. Vì lý do ấy, Ngài bị họ bắt bẻ, làm khó dễ, coi thường, thậm chí tìm cách loại trừ. Chuyện đương nhiên ấy sẽ phải xảy ra, là cái giá phải trả cho việc Ngài biết và làm theo ý muốn của Thiên Chúa. Là sứ giả, làm chứng nhân cho Chúa thật sự là vinh dự, hạnh phúc và vinh quang, nhưng cũng kèm theo đau khổ, tủi nhục, lấm lức cả mạng sống. Chúa Giê-su biết rõ sự thật ấy, nhưng không hề nao núng, sồn lòng. Với Ngài, sứ mệnh Chúa Cha ủy thác là trên hết; cứu độ con người là mục đích, là lẽ sống của tất cả cuộc đời khi Ngài sinh xuống trần gian.

Mời Ban: Mùa Chay là thời gian thuận tiện để ta đào sâu hơn tương quan giữa ta với Chúa. Càng đi sâu vào mầu nhiệm thập giá bao nhiêu, ta càng khám phá cái giá phải trả cho sự kết hợp thần linh này bấy nhiêu. Tuy nhiên, đó là điều cần làm, giúp ta trở nên đồng hình đồng dạng với Đấng ta yêu mến: cùng chịu đau khổ với Ngài để được vinh quang phục sinh với Ngài.

Sống Lời Chúa: Xác tín câu Lời Chúa: "Này con xin đến để thực thi ý Ngài" (Dt 10,9a), và mỗi ngày xét xem mình đã thực thi ý Chúa như thế nào trong các việc bổn phận hằng ngày của mình.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho con biết Chúa và biết con. Biết Chúa để yêu Chúa hơn nữa. Biết con để con khiêm tốn nhận đúng sự thật về mình, và cần Chúa nhiều hơn.*
Amen.